

Allan Pease – Barbara Pease

NEKEM TE KELLESZ,
NEKED PEDIG ÉN

Hogyan fordítsuk
a különbözőségeinket
a párkapcsolatunk javára?

Bevezető

*Pucéran, nedvesen és éhesen születünk.
Aztán minden egyre rosszabb lesz.
(kínai közmondás)*

Vajon miért hazudik a férfi? Miért érzi úgy, hogy mindenben neki kell kimondania a végső szót? Miért ódzkodik a tartós kapcsolattól? Másrészt viszont miért sír a nő, ha el akar érni valamit? Miért nem tud néha elhallgatni? És miért nem kezdeményezi gyakrabban a szeretkezést?

A nemek közti szakadék, félreértés, konfliktus ugyanúgy hozzátartozik az emberi élethez a 21. században is, mint Ádám és Éva ősviszálya idején. Három évtizede kutatjuk a férfi és nő közti különbséget, kísérletezünk, végigelemeztünk már több kilométernyi filmanyagot, könyvet írunk, előadunk a televízióban, tájékoztató konferenciákat tartunk, s ezalatt több tízezerszer megkérdezték tőlünk: miért viselkedünk mi, férfiak és nők a magunk jellegzetes módján? A levelek, telefonok és e-mailek mind-mind olyan emberektől érkeztek, akiket zavarba ejtettek a másik nem tettei, s reményvesztetten és tehetetlenül próbálták értelmezni őket. Ennek hatására írtuk meg a *Miért hazudik a férfi? Miért sír a nő?* című könyvünket. Ebben összeszedtük a világ minden sarkából érkezett negyven leggyakoribb olvasói és hallgatói kérdést, és tapasztalataink, kutatásaink, felméréseink, a legfrissebb tanulmányok, a különféle tudományok és nem utolsósorban a józan ész segítségével igyekeztünk válaszol-

ni rájuk. Azután használható megoldásokat dolgoztunk ki, amelyek megmutatják a helyes irányt a másik nemmel zajló kommunikációban.

A Miért hazudik a férfi? Miért sír a nő? azokkal a nagy alapkérdésekkel foglalkozik, amelyekkel a nők vasárnap hajnali egykor gyötrik magukat. Mondjuk, hogy „miért bámul meg a pasi más nőket?” vagy „milyen alapon írja elő, hogy mit tegyek és miként gondolkodjam?”. A férfiak vasárnap délelőtt tíz körül vesződnek az igazán bonyolult dolgokkal, amikor vagy egyedül ébrednek, vagy arra, hogy a szerelmük nem áll szóba velük. Sorra vesszük az ő kérdéseiket is, mint például azt, hogy „miért ködösít a nő?”, „miért rágja folyton a párja fülét?” vagy „miért pont vasárnap reggel tízkor kell összeszednem a zoknimat?”.

A nőt csak addig aggasztja a jövő, amíg férjhez nem megy. A férfit egészen addig nem aggasztja a jövő, amíg meg nem házasodik.

A tudomány ma már képes megmagyarázni, hogy a nő miért beszél olyan sokat, miért köntörfalaz, miért kíváncsi ismerősei életének legapróbb részleteire és miért kezdeményezi olyan ritkán a szexet. Ma már azt is evolúciós és biológiai okokkal magyarázzuk, hogy a férfi egyszerre csak egyfélélt képes csinálni, hogy utál vásárolni, juszt sem kér útbaigazítást, azt szereti, ha a vécépapír-guriga vége nem a fal felé lóg, és szinte semmit sem tud a barátai magánéletéről, holott együtt pecáztak a hétvégén.

A Miért hazudik a férfi? Miért sír a nő? rengeteg olyan nyilvánvaló dologra mutat rá, amely a legtöbb ember fi-

gyelmét elkerüli. Valószínűleg te is észrevetted már, hogy sok nő szinte biológiai készletéből gusztálgat és vásárol díszpárnákat vagy rendezi át a bútorokat, a pasija pedig éjjel, amikor hazaoson, orra bukik bennük. Hogy milyen kevés nő fogja fel az unos-untig újrabámult sportközvetítés izgalmait, a férfi pedig milyen ritkán éli meg az élet csúcspontjának, ha egy menő divatkreáció felbukkan egy végkiárusításon.

Miért olyan nehéz a férfinak és a nőnek?

Nem könnyű ma férfinak lenni. Az 1960-as évek óta, amikor is a feministák sikeresen kezdték felemelni szavukat, a nők öngyilkossági rátája 34 százalékkal csökkent, a férfiaké viszont 16 százalékkal nőtt. Ennek ellenére a figyelem középpontjában még mindig a nők nehéz sorsa áll.

A 20. század második felében, amikor a nők belekóstoltak a szabadság ízébe és kiásták a férfikkal a csatabárdot, a párkapcsolatokra és házasságokra rendre óriási nyomás nehezedett. A nők dühösek voltak, a férfiak pedig csak néztek, mint borjú az új kapura. Korábban, generációkon át egyértelműen elvált a két szerep. A férfi volt a ház ura. Ő kereste a kenyeret, a szava törvény volt, és világosan körvonalazódtak azok a területek, amelyeken ő hozta a döntést. Védelmet és gondot viselt. A feleség látta el az anyai, háziasszonyi, magántitkári és ápolónői feladatokat. A férfi is tudta a kötelességét, a nő is. Egyszerű volt az élet.

Ám egyszer csak minden változásnak indult. A vicces tévésorozatok és reklámok a férfit pipogyának, ostobának kezdték ábrázolni, szemben az éles eszű nővel, aki különbséget tesz nála. Egyre több nő hallgatott az egyenlőség hívószavára.

Ám a nők láthatóan tudták, mit akarnak és hová tartanak, sok férfi viszont úgy érezte, hogy csak kullog utánuk.

*Ha egy nő nyilvánosan felpofoz
egy férfit, mindenki azt képzeli,
hogy nem a férfinak
van igaza.*

A férfiak gyakran mintha nem értették volna a szabályokat. Az egyenlőtlenségek miatt szót emelő nő például együttérzést váltott ki, a férfit ugyanezért nőgyűlölőnek bélyegezték. Ma már tíz férfibecsmérlő vicc jut egy nőcsúfolóra.

Íme egy tipikus példa a napi e-mail-áradatból:

„Mi az, ha a nő lemászik a fáról?

Evolúció.

És ha a férfi?

Tévedés.”

Vagy a legújabb vicc, amelyen a nők csámcsognak, a férfiak megdöbbennek:

*Mi a férfi?
A pénisz működését kiszolgáló szerkezet.*

Sok férfi már a nemek háborújáról beszél, ami tagadhatatlanul depresszióba sodorja az egész férfinemet. Korábban soha ennyi férfi – legyen bár ifjú vagy aggastyán – nem követett el öngyilkosságot (a listát a japánok vezetik). A férfiak

nincsenek tisztában a feladatukkal, kiestek a szerepükből, elvesztették a követendő mintákat.

Manapság a nőkre is nehéz idők járnak. A feminizmus a nemi egyenlőtlenséget felszámoló mozgalomnak indult, azt ígérte, megszabadítja a nőket a mosogatódézsához kényszerítő láncoktól. Napjainkban a nyugati világban a nők nagyjából fele dolgozik – akár akar, akár nem. Nagy-Britanniában minden ötödik család feje egyedülálló nő, ám egyedülálló férfi ötven családból csupán egynek áll az élén. Ezeknek a nőknek ma egy személyben anyának, apának és családfenntartónak kell lenniük. Ma már őket is fenyegetik a hagyományos férfitbetegségek: a gyomorfekély, a szívroham, a stressz és szövődményei.

*Becslések szerint a felsőoktatásban tanuló
nők négy-öt százaléka bulimiában szenved.
Ugyanez a baj háromszáz férfi hallgató közül
mindössze egyet sújt.*

Előrejelzések szerint 2020-ra a nyugati világban élő nők 25 százaléka lesz tartósan egyedülálló. Ez az állapot természetellenes, tökéletesen ellentétes alapvető emberi késztetéseinkkel és biológiai beállítottságunkkal. A nők túlhajszolják magukat, gyakran dühösek – és egyre magányosabbak. A férfiak úgy érzik, a nők női gondolkodást és viselkedést várnak el tőlük. Valamennyien elvesztettük a fejünket. Ez a könyv olyan térképet akar az olvasó kezébe adni, amely átsegít a kapcsolatok útvesztőin, és megmutatja a sikertelen rajtokat, a trükkös kanyarokat, a zsákutcákat is.